

**Összefüggés a lakóhelyváltás és a halálozás kockázata között
akut miokardiális infarktuson átesett betegeknél**
Canadian Journal of Cardiology, Published: September 17, 2023

Kulcsszavak: kardiológia, infarktus, lelki egészség, rehabilitáció, Kanada

Forrás Internet-helye: [https://onlinecjc.ca/article/S0828-282X\(23\)01667-7/fulltext#%20](https://onlinecjc.ca/article/S0828-282X(23)01667-7/fulltext#%20)

David A. Alter (Toronto Rehabilitation Institute-University Health Network, Toronto) és mt. tizenkét éven keresztül figyelték meg akut miokardiális infarktuson átesett betegeket. A kutatók következtetése szerint minden egyes lakóhelyváltás 12%-kal növelte a halálozás és 26%-kal a tartós ápolás céljából otthonban való elhelyezés kockázatát. A lakóhelyváltás következményei minden más szociális tényezőjét felülmúlták.

A prospektív kohorszvizsgálatban több mint 3.369 beteg vett részt, akik 1999. december 1. és 2023. március 30. között infarktust szenvedtek. Megfigyelésük halálukig, ill. a 2020. március 30-ig rendelkezésre álló utolsó follow-up dátumig tartott.

A kutatás forrásai: a "*Socio-Economic Status and Acute Myocardial Infarction*" prospektív megfigyelési tanulmány, amely első szívinfarktus miatt Ontario tartományban beutalt több mint 35.000 betegre terjed ki; a halálozási adatok az *Ontario Registered Persons Data Base*-ből származnak; további források a *Statistics Canada* a szomszédságok jövedelmeiről; a *Canadian Institutes for Health Information* a klinikai adatokról és komorbiditásokról; az *Ontario Health Insurance Plan (OHIP)*-adatbank az orvoslátogatásokról; továbbá a *Continuous Care Reporting System-Long Term Care*, az *OHIP*-adatbank és az *Ontario Drugs Benefit*-adatbank, a tartós ápolásba való felvételről, melyek közül utóbbi információkat tartalmaz a 65 év fölöttiek gyógyszerfelírásairól is.

Az alanyok életkora 19 és 101 év között volt (medián életkor 65 év). 69% férfi volt. A vizsgálat időtartama alatt 1.828 beteg (54,3%) legalább egy alkalommal lakóhelyet váltott. 87%-uk meghalt vagy élete végére tartós ápolást nyújtó intézménybe költözött. A tartós ápolási otthonba költöztek 84,8%-a meghalt.

A vizsgálat során figyelembe vették a betegek szocioökonómiai státuszának a költözködéssel járó változását. A betegek 32%-a alacsonyabb, 30,5%-a magasabb szocioökonómiai státusszal rendelkező környékre költözött.

A lakóhely minden egyes változása 12%-kal magasabb halálozási rátával és a tartós ápolást nyújtó intézménybe való beutalás rátájának 26%-os növekedésével járt. Nem korrigált elemzésekben, azok halálozási rátája, akik gyakrabban költöztek, kétszer olyan magas volt: 44,3% azon résztvevőknél, akik két vagy több alkalommal költöztek, 24,8% azoknál, akik tíz év alatt egy alkalommal költöztek.